

Պարույր Սևակ

Անվերնագիր 33

Անտա՞ռն է արդյոք
Իմ կրծքով շնչում,
Թե՞ ես եմ կորչում
Անտառի շնչում,
Անտառի շնչում
Ամենաձավա՛լ:
Սակայն այս հարցով
Ես ինձ չեմ տանջում:
Եվ արժե՞ միթե,
Երբ գիտեմ, որ ես
Կարող եմ հիմա
Կոճղի պես լռել,
Քամու պես հեալ,
Ծտի պես ծվալ,
Թփերի նման
Մեղմիկ սվսվալ.
Անտառի նման՝
Շաչե՛լ,
Շառաչե՛լ,
Անտառի նման՝
Տնքա՛լ, հառաչե՛լ.

Անտառի նման՝
Ահեղ բարկանա՛լ.
Ու թե՛ մերկանա՛լ՝
Տերևաթափից -
Անտառի նման
Երբեք չամաչել...

23.IV.1959թ.

Մոսկվա